

עמ"ת 46683/02/21 - אמל מלאק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 46683-02-21 (עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עורר	אמל מלאק (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת רונה פרסון) בתיק מ"ת 3977-01-21 מיום 21.2.21.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו אישום של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח תקף. מדובר במי שנוהג בפעם החמישית בהיותו בלתי מורשה ובמקור נטען כי נוהג בפעם השנייה בהיותו פסול לנהיגה.

המשיבה, בהגנותה, ציינה כי קיימת הסכמה לתיקון כתב האישום ולמחיקת האישום של נהיגה בפסילה לאור העובדה שנראה שתקופת הפסילה חלפה. על כן למעשה, אוחד היום כתב האישום רק אישום של נהיגה בהיות הנאשם בלתי מורשה.

הסוגיה שעל המדוכה הנה פתיחת חלון לצורך ביצוע מבחן רישוי (טסט) אשר בסיומו מבקש העורר לתקן המחדל בגינו הואשם ולהפוך למורשה לנהיגה.

המשיבה מתנגדת לפתיחת החלון שלטענתה, לאור העובדה שהעורר מצוי במעצר באיזוק, ולא בחלופה של ממש, דינו כעצור לכל דבר ועל כן, אין מקום לפתוח חלון, למעט לצורך תכלית ראויה. המשיבה מציינת כי לגישה ביצוע מבחן הרישוי הוא לא תכלית ראויה ומוסיפה כי לטעמה גם לא חלף מספיק זמן על מנת לדון מחדש בתנאים בהם מצוי העורר.

טרם הבאת הסוגיה לשולחני, נדונה הסוגיה על ידי כב' ס. הנשיא קרזבוים, כב' השופט בולוס (בערר על החלטת כב' ס. הנשיא) ופעם נוספת על ידי כב' השופטת פרסון בהחלטה נשוא הערר. ההתערבות אם כן אינה פשוטה.

היום טענו הצדדים בפני. ביקשתי שהות להתלבט שכן הסוגיה אינה פשוטה.

לאחר ששקלתי הדברים, לא בלי היסוס, מוצא אני לקבל הערר.

אכן, פעמים רבות הורה כב' בית המשפט העליון כי מי המצוי במעצר באיזוק, דינו זהה למי המצוי מאחורי סורג וברית. ראה למשל בש"פ 77/17, כב' השופט מזוז.

יחד עם זאת, אין לכחד כי פעמים רבות נדרשים שופטי המעצרים, בכלל הערכאות, לבקשות הנוגעות ליציאה רפואית, מפגשים עם עורכי דין, ולעיתים אף לטיפולים מול גורמים בנקאיים, מוסדות מדינה וכך הלאה.

על כן, חרף הכללים הנקוטים בפסיקה, קיים שוני בין עצור מאחורי סורג וברית ובין עצור באיזוק.

אשר לשאלת חלוק הזמן-דומני כי זו משנית. מקום בו מדובר בשינוי מתמשך של תנאי המעצר באיזוק, אכן לשאלת חלוק הזמן משקל שכן השינוי המתמשך מצריך אמון, הוכחה בדבר עמידה בתנאים, וקיים שיקול בדבר ההכבדה שנגרמה עד הלום. שונים פני הדברים מקום בו מדובר ביציאה חד-פעמית לצורך ספציפי.

כאשר עסקינן ביציאה חד-פעמית, הסוגיה שעל הפרק הנה שאלת התכלית-אם התכלית בגינה התבקשה אותה יציאה חד פעמית הנה תכלית המצדיקה "פתיחת חלון". אם אכן מדובר בתכלית ראויה, יש לשקול האם אותה יציאה מגבירה סיכון, ולערך האיזון בין הגשמת התכלית, ובין האינטרס הציבורי.

במקרה שלפנינו, מדובר ביציאה לצורך מבחן רישוי.

אין מחלוקת, גם ב"כ המשיבה אישרה בהגנותה, כי תיקון פגם של נוהג בלתי מורשה, מביא על פי הפסיקה להתחשבות בגזירת הדין. הטעם להתחשבות זו הנו כי האינטרס הציבורי יוצא נשכר מתיקון הפגם.

במה דברים אמורים- כאשר נוהג בלתי מורשה מתקן את הפגם, ומוציא רישיון נהיגה, באופן טבעי הסיכון לפיו בעתיד ינהג בהיותו בלתי מורשה קהה משמעותית, וקיימת גם הנחה בסיסית, כי עצם הרישוי הופך אותו לפחות מסוכן בנהיגה.

יוצא, כי תיקון הפגם אינו רק אינטרס של הנאשם, אלא גם אינטרס ציבורי מכך שהתיקון מביא לפחיתת מסוכנות הנאשם.

ודוק- לא אחת כאשר אינטרס הנאשם (לצורכי ההליך) מצדיק פתיחת חלון, נעתרים בתי המשפט לפתיחת אותו חלון- כך למשל כשמדובר בהתייצבות אצל ממונה, הליך טיפול פרטי וכיוצ"ב דברים היכולים להשפיע על גזירת הדין.

זאת, גם אם אין באינטרס הנאשם כדי להיטיב עם אינטרס הציבור.

על כן, לדעתי מקום בו פתיחת החלון עולה בקנה אחד הן עם אינטרס הנאשם בהליך, והן עם אינטרס הציבור והפחתת

המסוכנות מהנאשם, במיוחד כאשר מדובר בחלון חד פעמי, בפיקוח, הרי שמדובר בתכלית ראויה.

יובהר- אכן יכול וסופו של יום ייפסל העורר לנהיגה, גם לתקופה ממושכת ואף יכול ויידרש מחדש לעמוד במבחני רישוי נוספים בעתיד. יחד עם זאת, עצם העובדה כי העורר אולי יעבור רישוי בשלב זה, טרם הפסילה, יש בה לעצמה כדי להקטין הסיכון הנשקף ממנו (שכן מי המורשה בנהיגה חזקה כי מיטיב להבין השימוש ברכב).

בנסיבות אלה, רואה אני לקבל הערר. ייפתח חלון ביום 28.2.21 משעה 09:30 עד 13:30. החלון הנו לצרכי ביצוע מבחן הרישוי. העורר ילווה כל העת על ידי מפקח שאושר או המפקח המוצע קמא.

להעביר לאיזוק.

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"א, 24 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.